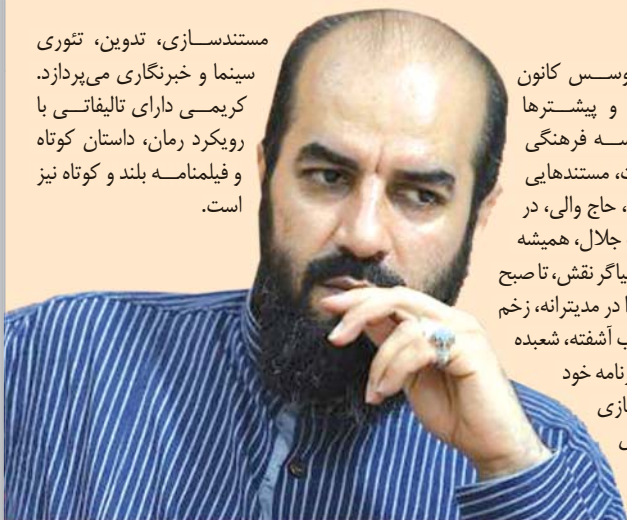

گفت وگوی آدینه این هفته با سهیل کریمی، مستندساز

سفر برای من یعنی شهریار و باغ‌های آن

مستندسازی، تدوین، تئوری سینما و خبرنگاری می‌پردازد. کریمی دارای تالیفاتی با رویکرد رمان، داستان کوتاه و فیلمنامه بلند و کوتاه نیز است.

بودن به دست نمی‌آید.»

سهیل کریمی که موسس کانون مستندسازان جهادی و پیشترها مدیر واحد مستند موسسه فرهنگی شهید آوینی بوده است، مستندهایی همچون شکست همینه، حاج والی، در جست‌وجوی آسمان، کاک جلال، همیشه جاری همچون کارون، کیمیاگر نقش، تاصبح ظهور، ابر مرد شیدایی، خدا در مدیریت، زخم پیوار، ردپای آذرخش، خواب آشفته، شعبده شیطان، رقص فقر را در کارنامه خود دارد. او در کنار مستندسازی به برگزاری دوره‌های آموزشی روزنامه‌نگاری،

تجربه و مطالعه می‌کند. در سال ۷۴ وارد حوزه روزنامه‌نگاری می‌شود. او خودش را «روزنامه‌نگار بحران» می‌نامد. مثل آثار مستندش که دست روی موضوعاتی می‌گذارد که شرایط خاص و بحرانی داشته باشند یا هر کسی به آن موضوعات ورود نمی‌کند. او اعتقاد دارد لازمه یک مستندساز خوب بودن، این است که باید در ابتدا روزنامه‌نگار خوبی باشی، به بیانی دیگر «تا روزنامه‌نگار موفقی نشیدی، مستندساز موفقی نخواهید شد.» او می‌گوید: «مستندسازی واقعا تعریف دارد. استاندارد دارد. الفبا دارد. یک مستندساز باید با فضای داستان و رمان آشنا باشد. من اگر باز هم برگردم به گذشته، اول از روزنامه‌نگاری شروع می‌کنم یا حتی آن را جدی‌تر می‌گیرم. تا این عقبه‌ها نباشند مستندساز

شیما آشتیانی

خبرنگار

سهیل کریمی در فروردین ۱۳۵۱ متولد شد. او از کودکی علاقه زیادی به مطالعه کتاب نشان می‌داد تا جایی که صدای اعتراض مادر هم بلند شده بود. گرچه ریشه این علاقه توسط خود مادر، با مطالعه کتاب‌هایی برای او قبل از مدرسه شکل گرفته بود. در دوران دبستان برای مطبوعات مطلب و داستان‌هایی می‌فرستاد که البته هیچ کدامشان منتشر نشدند. او ولی پی‌گیرتر از این حرف‌ها بود که دست از علاقه‌اش بشوید. تحصیلات خود را تا مقطع دیپلم ریاضی فیزیک ادامه داد و پس از آن درس سینما را تا به امروز به صورت آزاد،

فیلم

هیچ اثری از کریستوفر نولان نبوده که نپسندیده باشم. هر اثر جدیدی هم که ارائه می‌کند یک سر و گردن از آثار قبلی خودش بالاتر است. از تکنولوژی صنعت سینما به بهترین شکل ممکن استفاده می‌کند.

توضیحات تکمیلی

کریستوفر ادوارد نولان، زاده ۱۹۷۰، کارگردان، فیلمنامه‌نویس و تهیه‌کننده بریتانیایی - آمریکایی است. او یکی از مهم‌ترین کارگردانان حال حاضر دنیاست و فیلم‌هایش با استقبال بسیار مثبت تماشاگران و منتقدان همراه بوده‌است.

آثار او تاکنون ۲۶ نامزدی اسکار را به دست آورده‌اند. بعد از ساخت فیلم کم‌هزینه تعقیب، نولان با ساخت ممنتو توجهات را به سوی خود جلب کرد. موفقیت او در ساخت فیلم‌های مستقل، شانس ساخت فیلم‌های بی‌خوابی و پرستیتو را به وجود آورد، که هر دو هم در گیشه و هم در نظر منتقدان موفق بودند. دیگر آثار او فیلم علمی تخیلی تلقین و میان‌ستاره‌ای و دانکرک نام دارند. نولان در بسیاری از آثارش، فیلمنامه را به همراهی برادرش، جان‌اتان نوشته و همراه همسرش، اما توماس، کمپانی سینمایی فیلم را تأسیس کرده‌است.

سفر

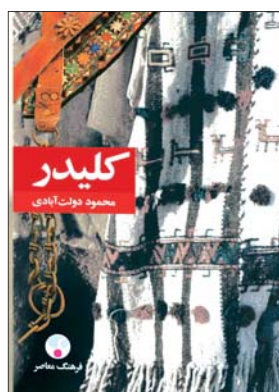

چون شهریار نام و شهریار را خوب می‌شناسم اولین جایی که بعد از کلمه سفر به ذهنم می‌رسد، شهریار و باغ‌های آن است. به خصوص در ماه‌های اردیبهشت و خرداد که گل سال شهریار است. به دوستانم همیشه می‌گویم از من نپرسید عید کجا می‌روم. پاسخ معلوم است، شهریار!

توضیحات تکمیلی

شهرستان شهریار، شهرستانی است باستانی با قدمت بیش از هفت هزار سال در غرب استان تهران که در مقطعی نسبتاً کوتاه از قاجاریه تا اواسط حکومت پهلوی دوم، علیشاه عوض گفته می‌شد. این شهرستان که دوازدهمین شهرستان پرجمعیت ایران محسوب می‌شود، به نگین سرسبز غرب تهران نیز مشهور است و در آن انواع میوه‌ها کشت می‌شود. از جمله میوه‌های کشت شده در این شهرستان هلو، زرد آلو، آلبالو، گوجه سبز و ... می‌باشد.

کتاب

معرفی «یک» کتاب کار سختی است. چون ژانرهای مختلفی را مطالعه می‌کنم و به آنها علاقه‌مندم. اگر قرار باشد از یک ژانر چیزی معرفی کنم ترجیح می‌دهم یک رمان باشد. توی رمان‌ها، کلیدر محمود دولت‌آبادی را خیلی دوست دارم هر چند مواضع سیاسی و اعتقادی‌اش را هیچ‌گاه نخواهم پسندید.

توضیحات تکمیلی

رمان «کلیدر» نوشته محمود دولت‌آبادی است. ماجرای این رمان از این قرار است که خانواده‌ای کرد ایرانی به سزوار کوچ کرده‌اند. داستان کلیدر فضای سیاسی ایران را بعد از جنگ جهانی دوم بازگو می‌کند. در این کتاب از واژگان و اصطلاحات نامأنوس محلی استفاده شده که همین امر ممکن است مطالعه‌اش را برا مخاطبان مشکل کند.

پاتوق

من خودم پاتوق‌ام! دفتر من پاتوق همه دوستانم است. هفت روز هفته، کانون مستندسازان جهادی رسماً پاتوق است و روزهای سه‌شنبه هم یک پاتوق عمومی دارد که همه اقشار بدون هیچ محدودیتی از هر طیفی می‌توانند برای نمایش مستندشان به آنجا بیایند و البته پاتوق خصوصی که حلقه اول دوستان خودمان هستیم

در همین دفتر برگزار می‌شود. دفتر من هم پاتوق است و هم محلی برای کارآفرینی و ایده‌پردازی.

توضیحات تکمیلی

سهیل کریمی موسس کانون مستندسازان جهادی است. این کانون در خیابان شهید مفتاح، خیابان شهید نقدی، پلاک ۳۴ واقع شده‌است.

● از شما می‌خواهیم پیام‌ها و پیشنهادهای خود را به نشانی: تهران، بلوار میرداماد، جنب مسجدالغدير، روزنامه جام‌جم یا پست الکترونیکی chamedan@jamejamonline.ir ارسال کنید.

شماره پیامک ۰۰۰۱۱۲۲۳ نیز راه ارتباطی دیگر ما با شماست.

● از آنجا که نظرات شما برای پررنگ‌تر کردن مطالب چمدان برای ما با اهمیت است، قصد داریم با استفاده از پیشنهادهايتان به موضوعاتی بپردازیم که بیشتر مورد علاقه شماست.

دوستان چمدانی!

